

Be' mare, fins ben aviat. L'estimen tots molt
Una abraçada al pare

GRABALUZ

ColC/0031
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats
Rosa

DOLORES N. 13, D. 302, 303 Y 304. MEXICO, D. F.

C 13- Oct- 50

Mèxic D.F. 7 d'octubre de 1950

Estimada mare:

Desitjem de tot cor que aquesta carta arribi oportunament per a expressar-li la nostra felicitació. Que passi un dia del seu sant ben feliç, mare!

Fa molts dies que no rebem carta de vostès. El neguit per la falta de notícies ja està convertint-se en crònic i no ens es possible de sortir d'aquesta angoixa que augmenta la tristesa de la separació. Ens hauríem d'esforçar tots una mica més per atenuar la pena motivada per aquesta causa.

Com que en la darrera carta els dèiem que estàvem esperant un nou fill, ens pensàvem que reberíem de seguida la seva resposta estupefacta però plena d'alegria. Gràcies a Déu, la Rosa es troba molt bé, i el metge diu que, per ara, tot segueix un curs normal i feliç.

Els seus néts de Mèxic són magnífics i si junt amb la del Joan, tan justament estimada, podien fruir la companyia d'en Raimon i de la Glòria, estic segur que el seu orgull d'avis estaria plenament satisfet. El Raimon, com si sentís un rar pressentiment, pregunta sempre com són Catalunya i Barcelona, i els avis d'allí que fan i per quina raó ell no els pot veure i tenir-los al seu costat. Molt sovint, parlant d'això, ens produeix un sentiment de tendresa ~~xxxx~~ indescriptible.

Aquí, a desgrat dels trasbalsos pels quals passa el món, gaudim d'un benestar envejable. Hi ha vegades que ens fa l'efecte que és l'únic lloc que queda a la terra on la vida material està plenament garantida.

No cal dir-li, mare, que amb motiu del fill que esperem la trobem a faltar encara més que de costum. De vegades, mig en broma, mig seriosament, la Rosa i jo afirmem que sense els avis al costat no hauria d'estar permès de tenir fills. I això que no ens podem queixar pas per falta de família, perquè gràcies a Déu som molts i ben avinguts. Amb el pare Artís, i amb les famílies del Tisner i de l'Arcadi ens veiem molt sovint i passem estones agradabilíssimes.

I ara, permetim, mare, que ~~xxx~~ em deixi portar una mica per la vanitat i els dongui una notícia que estic segur que els produirà satisfacció: ahir, l'Editorial UTEHA, de la qual els he parlat sovint, va rebre una carta del Ministeri d'Educació d'Anglaterra dient-los que el Museu Victòria-Albert de Londres preparava una exhibició de portades de llibres de tot el món, i que en representació de Mèxic n'havien triat dues de meves executades per encàrrec de l'ementada editorial. Els demanaven dades de l'artista per a incloure-les en el catàleg del museu. Els dos llibres la portada dels quals

han estat afavorides per una institució tan respectable són "Cirugia Bucal" i "Bioquímica de la Enfermedad". Els temes no són gaire decoratius, però es veu que els dibuixos sí que m'hi van quedar i això m'omple de joia, encara que no m'estigui bé el dir-ho.

Incloem algunes fotografies recentíssimes, i d'ara endavant (si vostès es porten millor que ara amb la correspondència), prometem adjuntar-ne una com a mínim en cada carta.

Bé, mare estimada. Rebi tot l'amor del seu fill que l'estima més cada dia

Pere

Mua almarcada ben forta per al Joan i per al mare.

Estimada mare: tots es millors desitjos perquè passi el dia del seu sant ben feliçment. Nosaltres no cal dir com pensarem amb vostè aquest dia i sempre amb l'esperança de que el pròxim si Déu vol ja el hauranem tots junts.

És una llàstima que ara portem una correspondència tan espariada. Fa dies i dies que no hem rebut carta de vostè. El mateix dia que vam enviar la darrera carta a vostè en n'enviarem dues més a uns amigues i ja fa un mes que en tinguem la nostra. Tanmateix rebem l'esperada carta demà mateix.

El Raimon i la Glòria cada dia més macos gràcia a Déu. Són la nostra alegria i satisfacció. El Raimon ja no és tan entremaliat i es porta molt bé. Tots el diem el ve a buscar la seva padrina, se l'emporta al matí i no el torna fins al vespre. N'està enamorat i com que no tenen fills el consent i el mimar i li tobe tots els gràcies. La nena és senzillament deliciosa. Paula el català i l'Esperança i s'expressa com n'hi ha^{han} pogs. Quan li recollim el cabell tobe que s'atembra molt a vostè. Notaria és d'estrany perquè és igual que el Pere.